

bitre erfaringer fra kommunerne. Og helt galt går det, hvis nye butikker eller projekter kræver en ny lokalplan eller ændringer i den eksisterende. Så skal kommunen og detailhandelen afvente amtets tilladelse, og det kan i værste fald betyde ventetider på op til mellem 2 og 4 år, sådan som det er nævnt i eksemplerne i beslutningsforslaget.

Venstre ønsker en helhedsorienteret planlægning i byerne. Detailhandelsloven gør det stik modsatte, planlægningen i byerne sættes i stå, og lad mig nævne de konsekvenser, som loven i hvert fald har: Projekter for byomdannelse må vente, fornyelse af de eksisterende lokalcentre kan ikke gennemføres, butikker kan ikke flyttes ud fra uhensigtsmæssige placeringer i bymidten, og butikker kan ikke udvides og samles.

Ude lokalt i kommunerne ryster man på hovedet. Politikerne og ikke mindst de enkeltpersoner, som med energi og iværksættertrang ønsker at skabe noget nyt, forstår ikke, hvorfor der skal gå flere år, før der kan træffes beslutninger.

Som det fremgår af beslutningsforslaget, er det ikke et problem, som forslagsstillerne har opfundet. Tværtimod er der håndfaste og konkrete argumenter på bordet, og de er hentet fra mange steder i landet, hvor loven sætter om ikke hele verden i stå så i hvert fald den byudvikling, som mange mindre byer har brug for, hvis de skal overleve i konkurrence med de større byer.

Det hæfte, som er udgivet af KL og hedder »Da verden gik i stå«, kan jeg kun fuldt bakke op. Jeg kan også bakke op bag formanden for KL, Anker Boye, som ved den meget omtalte landdistriktskonference på Hotel Legoland i Billund den 24. januar 2000 sagde:

»KL har støttet, at der skal være begrænsninger for storcentre m.v. Det er vigtigt af hensyn til detailhandelen i tyndbefolkede områder, men den samme lovgivning har skabt problemer i nogle af de mindre bysamfund i landdistrikterne, fordi selv små butikker har fået afvist udvidelsesønsker, og det skal vi have lavet om.«

Dette beslutningsforslag er ikke andet end resultatet af almindelig sund fornuft, og jeg skal derfor på vegne af forslagsstillerne anmode Folketinget om en velvillig og positiv behandling.

Det er ikke korrekt, når nogle siger, at forslaget kolliderer med det tidligere forslag om de store handelscentre, og det er utroligt, at mini-

steren, som har lavet det forslag, alligevel ikke kan lade være med at sige her fra talerstolen, at hvis man støtter Venstres forslag, vil man igen åbne mulighed for, at der kan bygges kæmpecentre.

Det kan jo godt være, at nogle synes, det er en god idé, men det har bare intet med beslutningsforslaget at gøre. Med beslutningsforslaget ønsker vi bare at føre lovgivningen tilbage til tiden før 1997, dengang vi havde tillid til hinanden og troede på hinanden, og hvor også Folketingets medlemmer troede på byrådsmedlemmerne. Sådan er det bare, og det er dét, forslaget handler om.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Når jeg hører hr. Hans Christian Schmidt her fra talerstolen, kommer jeg til at tænke på det, der står i frisen ude i Vandrehallen, som Rasmus Larsen har tegnet. Et af fyndordene lyder: »Ikke enhver hane, der galer, melder en ny dag«.

Dette forslag har ikke noget at gøre med, om socialdemokrater må sidde i byråd samtidig med, at de sidder i Folketinget. Mange socialdemokrater har siddet i byråd og ved godt, hvad det handler om. Den gældende lov forhindrer ikke udbygning i de små byer. I min kommune har man f.eks. i medfør af loven flyttet et åløb for at få plads til et supermarked i landdistriktet, som kan konkurrere med Bilka i Odense. Det er kommunalbestyrelsen glad for, og det er vi forbrugere glade for, og derfor er dette beslutningsforslag fuldstændig unødvendigt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil bare sige til hr. Erling Christensen, at selv om hr. Erling Christensen er en mand, vil han have stor fornøjelse af at gå længere ned ad den samme gang og så gå til venstre, for ved siden af den bemærkning, hr. Erling Christensen citerede, står der noget, der passer fortrinligt på det indlæg, hr. Erling Christensen lige kom med, nemlig: »Ikke enhver høne, der kagler, lægger et æg«.

Jeg vil bare sige, at det er jo meget, meget præcist det, det handler om, når man ikke har andet at sige, end at man ikke engang kan sætte sig ind i et beslutningsforslag og prøve at se, om det skulle åbne for nogle muligheder. Man